

Да ўвагі!

*Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!**На “Народную
Волю” можна
падпісацца ў любы
дзень
з панядзелка па
суботу — на месяц,
на квартал,
да канца года.
Вас чакаюць
у паштовых
аддзяленнях
і ў спецыялізаваных
пунктах
“Белсаюздруку”.***Вы – з “Народнай
Волей”,
“Народная Воля” –
з Вамі!**

НУ І НУ!

**Два ўгоны –
за адзін
дзень**

30-гадовы ўрадженец Хойнікаў, што ў Гомельскай вобласці, не меў уласнай машыны. Пакаштаваўшы спіртных напояў, ён вырашыў выправіць такую несправядлівасць. Таму сеў за руль чужой машыны (хай сабе і з прабітым колам) і паціху паехаў па вуліцы пасёлка Крынічны, што ў Мазырскім раёне. Падарожжа, аднак, аказалася нядоўгім: небарака хутка ўбачыў гаспадар, а таму ўцёк у лес. Праўда, пакінуў у салоне пашпарт і мабільны тэлефон.

Але мара пра ўласную машыну не пакідала яго. Праз некалькі гадзін мужчына сеў у чужы “Фіят”, стаў заводзіць рухавік і сутыкнуўся з гаспадыняй! Жанчына стала набіраць на мабільніку 102, але наш герой аказаўся спрытнейшым: выхапіў мабільнік з яе рук і зноў уцёк у лес.

Ад трэцяга ўгоны выратавалі супрацоўнікі Дзяржаўтаінспекцыі, якія вечарам таго ж дня затрымалі мужчыну каля дома знаёмага. Цяпер няўдалага гоншчыка чакае суд.

Максім ПЛОТНІКАЎ.

НАДВОР’Е

**Кароткачасовыя
дажджы...**

Сёння па ўсёй краіне кароткачасовыя дажджы з навалініцамі. Днём ад +24 да +30. Заўтра кароткачасовыя дажджы пройдуць толькі ў заходніх і цэнтральных раёнах, месцамі будуць і навалініцы. Ноччу ад +10 да +17. Днём ад +18 да +25. Гарачае надвор’е захавецца толькі на паўднёвым усходзе, тут чакаецца ад +26 да +30.

У чацвер кароткачасовыя дажджы пройдуць ужо на большай частцы краіны. Днём будзе ад +15 да +22, а на паўднёвым усходзе – ад +23 да +29. З пятніцы па нядзелю месцамі кароткачасовыя дажджы.

*Калектыву рэдакцыі
газеты
“Народная Воля”
выказвае спачуванне
рэдактару сайта
Сяргею Міхайлаву
з нагоды смерці
бацькі –
Валерыя Віктаравіча.*

Народная Воля

АСОБА

Юрась ГУБАРЭВІЧ:

«Увесь мой жыццёвы шлях – гэта змаганне за справядлівасць і перамены ў Беларусі»

Акруговыя выбарчыя камісіі пачалі ўжо рэгістраваць кандыдатаў у дэпутаты Палаты прадстаўнікоў шостага склікання. Сярод першых зарэгістраваных – намеснік старшыні руху «За Свабоду» Юрась Губарэвіч. Ён балатуецца па Калінаўскай акрузе №108 Мінска.

– Сёлетняя кампанія характэрна тым, што сярод прэтэндэнтаў нямаюць прадстаўнікоў, людзей, якія шмат чаго карыснага зрабілі на сваіх працоўных месцах: медыкаў, настаўнікаў, кіраўнікоў прадпрыемстваў... А чым займаецеся вы, спадар Юрась? Няўжо мяркуеце, што людзі больш павераць грамадскаму палітычнаму дзеянню (менавіта так вы сябе апошнім часам называеце), чым людзям канкрэтнай справы?

– У дадзены момант я прыватны прадпрымальнік. Гэта дае пэўныя магчымасці зарабіць на жыццё, але, натуральна, найбольш мая актыўнасць і ўвага прысвечана грамадскай і палітычнай дзейнасці.

Быў у маім жыцці перыяд, калі я працаваў у прыватным унітарным выдавецтве “Палард” намеснікам дырэктара, потым дырэктарам. Па першай адукацыі я інжынер-электрык, у 2000 годзе скончыў Беларускае дзяржаўнае політэхнічнае акадэмію. У 2001-м выйграў досыць высокі конкурс на паступленне ў Інстытут дзяржаўнага кіравання Акадэміі дзяржаўнага кіравання пры прэзідэнце Украіны, стаў адным з 10 беларускіх слухачоў праграмы. Гэта былі паўтара года дзённага навучання ў Львоўскім філіяле акадэміі. Дыплом абараняў на ўкраінскай мове. Атрымаў не толькі ступень магістра дзяржаўнага кіравання, але і вялікі досвед. Адукацыя ва Украіне пазбаўлена

ідэалагічных надбудоў, якія прысутнічаюць у беларускіх адукацыйных праграмах і з якімі сутыкаюцца студэнты ўсіх нашых ВНУ. Ва Украіне вывучаў мясцовыя кіраванне, дзяржаўнае кіраванне, усё, што звязана з пытаннямі еўраінтэграцыйных працэсаў. І калі я вярнуўся ў родны Белаазёрск, то меў уяўленне, як павінна грамадскасць супрацоўнічаць з мясцовымі ўладамі.

Я працаваў прадстаўніком па Брэсцкай вобласці ЗАТ «АНК Белпромфінтэхнік». Але адначасова займаўся грамадскай дзейнасцю. Нягледзячы на тое, што Белаазёрск невялікі горад з насельніцтвам 13,5 тысячы, знайшлося шмат аднадумцаў, людзей неабыхавых да таго, што адбываецца ў горадзе. Мы стварылі Цэнтр рэгіянальнага супрацоўніцтва, праўда, арганізацыя не была зарэгістравана. Але гэта не перашкодна для сабрацця ў адным месцы грамадскіх актывістаў розных накірункаў – экалагаў, праваабаронцаў, культуролагаў, потым да нас далучыліся настаўнікі, інжынеры буйных гарадскіх прадпрыемстваў.

– Не баяліся звальненняў?

– Не, на той момант мы супрацоўнічалі з мясцовай уладай. Як яна магла не ўхваліць, напрыклад, такую нашу ініцыятыву, як збор сродкаў для маламаёмасных сем’яў альбо правядзенне летніх лагераў для моладзі? Разам з мясцовай уладай і кіраўніцтвам буйных прадпрыемстваў рэалізавалі іншыя практыкі, шмат займаліся пытаннямі экалогіі. Усё гэта стварыла падмурк для перамогі на выбарах у мясцовы Савет у 2003 годзе. Мы тады пайшлі на выбары камандай і здолелі ўзяць большасць у гарасеве. Я стаў дэпутатам і намеснікам

старшыні Белаазёрскага гарадскога Савета. Усё было добра, але нядоўга.

– Чаму зараз балатуецеся па мінскай акрузе, а не ў родным Белаазёрску, дзе вас добра ведаюць?

– У Мінску я стала жыву і працую з 2007 года, і натуральна, што прасцей працаваць з выбаршчыкамі менавіта тут. А ў Белаазёрску я ўдзельнічаў у парламенцкіх выбарах 2004 года. Тады мая каманда сабрала 5 тысяч 800 подпісаў на тэрыторыі акругі, каб зарэгістраваць кандыдатам. Але ўлада добра вучыцца на сваіх памылках. Пасля нашай дэмакратычнай прарыву ў мясцовыя Саветы, на выбарах у Палату прадстаўнікоў шлагбаум быў апушчаны. Для мясцовай вертыкалі гэта было пытанне жыцця і смерці, і яны зрабілі ўсё, каб не паўтарыўся 2003 год. Мяне тады, зразумела, зарэгістравалі кандыдатам і далі другое месца. Напісалі выніковыя лічбы, якія адпавядалі сабраным подпісам. Гэта крыху больш за 12%. Але зразумела, што пытанне не ў працэнтах. А ў тым, што калі няма магчымасці пракантраляваць працэс, то працэнты могуць пісаць, якія захочуць.

– 11 верасня ў вас будзе магчымасць пракантраляваць падлік галасоў? Колькі вашых прадстаўнікоў трапілі ва ўчастковыя камісіі?

– Мы вылучалі 21 чалавека ў камісіі, уключылі толькі двух.

– А колькі ўсіх камісій па вашай акрузе?

– 40. Палову мы маглі б ахапіць. Але, думаю, тут пытанне не ў колькасці прапанаваных людзей, а тое, як камісіі фарміруюцца. Улада ўсё роўна не прануціць прадстаўнікоў незалежных структур лічыць галасы ў кожную камісію. Нават з тых двух нашых прадстаўнікоў, якія зацвердзілі, толькі

адзін трапіў у склад камісіі паўнаважанага ўдзельніка. Другі ж будзе працаваць у так званай камісіі-аднадзёнцы, якая ствараецца на закрытым участку – у амбулаторыі, дзе людзі галасуюць толькі ў дзень выбараў цягам двух-трох гадзін. Зразумела, што гэта не дазволіць цалкам мець уяўленне пра вынікі галасавання, таму мы робім акцэнт на моцнае назіранне. У планах – закрыць усе ўчасткі назіральнікамі, на кожным мець мінімум па 2–3 чалавекі, каб была магчымасць дзяжурчыц пасменна і не пакідаць участак ні на хвіліну.

– І што гэта дасць? Колькі ўжо было такіх моцных кампаній па назіранні за выбарамі, здаралася, што фальсіфікатараў літаральна хапалі за руку. Хоць раз вынікі галасавання былі перагледжаны? Дый што там вынікі – сам ініцыянт дзе-небудзь разглядаўся?

– Відэа, што ў сённяшняй сітуацыі, калі моцная прывязка да Расіі прывяла краіну да крызісу, Лукашэнка хоча, каб Захад заплаціў за нейкія дэмакратычныя змены ў Беларусі сваёй падтрымкай. Да мінулага года крытэрыямі ацэнкі рэальных змен у Беларусі былі вызваленне палітвязняў і негалоўная забарона на рэпрэсіўныя дзеянні адносна тых людзей, якія выходзяць на розныя акцыі і нават удзельнічаюць у несанкцыянаваных мерапрывах. Улада вымушана абмяжоўвацца штрафамі і ўжо даўно нікога не кідаюць за кратамі. Крытэрыем гэтага года будзе сітуацыя вакол выбараў у парламент. І тыя заходнія палітыкі, якія наведваюць Беларусь, адкрыта гавораць, што хацелі б бачыць дэмакратызацыю на прыкладзе парламенцкіх выбараў, каб адбываліся змены ў практыцы іх правядзення.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

Старшыня Цэнтрвыбаркама Расіі Эла Памфілава сваім рашэннем адмяніла датэрміновае галасаванне. Чаму б гэта не зрабіць Лідзіі Ярмошынай? Беларусь – кампактная краіна і няма сэнсу арганізоўваць датэрміновае галасаванне. А калі нехта выкарыстоўвае гэты момант для фальсіфікацыі вынікаў выбараў – такіх людзей трэба аддаваць пад суд.

ВАС ИНТЕРЕСУЕТ...

Что нового по делу Юрия Чижга?

О том, как идет процесс по делу совладельца «Трайлла» Владимира Япринцева, можно прочитать в интернете. Скажите, а может, есть новости по уголовному делу гендиректора «Трайлла» Юрия Чижга? Известно, что он дал показания в суде по делу Япринцева, а когда он сам будет объясняться в суде? И будет ли?

Валерий ИВАНОВ. Минск.

Пока глобальных новостей по делу Юрия Чижга нет. Его адвокаты комментариев для прессы не дают. И сам Чиж, и те, кто оказался за решеткой вместе с ним, в этом смысле заняли принципиальную позицию: молчание – золото.

Тем не менее кое-что узнать удалось. «Идет процесс по возмещению ущерба», – так говорят люди из окружения задержанных.

Напомним, что Юрия Чижга и его заместителей обвиняют в неуплате налогов и сборов в особо крупном размере. Когда Чижга задержали, речь шла об

ущербе, равном примерно 4 миллиардам белорусских рублей (по неофициальной информации). С одной стороны, не такая уж и большая сумма, учитывая размах бизнеса Юрия Чижга. С другой стороны, как прозвучало в суде над совладельцем компании «Трайлл» Владимиром Япринцевым, детище Чижга ушло в глубокий минус.

Точно неизвестно, дает ли показания по делу Юрий Чиж, но некоторые его подчиненные наши общий язык со следствием.

Дождет ли дело Юрия Чижга до суда? Пока об этом рано

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

**Владимир ЯПРИНЦЕВ:
«Пока любой член нашей семьи будет жив,
он будет отдавать долг»**

В суде над Владимиром Япринцевым и его сыном пока объявлен перерыв. Слушания возобновятся 11 августа.

Напомним, что от Япринцева и его сына требуют вернуть аж несколько десятков миллионов долларов. Сам Владимир Геннадьевич говорит, что весь объем долга стал ему известен летом 2015 года. В августе того же года он уже был задержан. Сын Казбек до последнего скрывал от отца, каких дел он натворил вместе со своим другом, прикрываясь именем отца.

На недавнем заседании в суде была заслушана запись разговора Владимира Япринцева и его сына Казбека после того, как отец узнал о реальных долгах сына. Разговор зафиксировали спецслужбы, которые прослушивали телефоны Япринцева.

В каком-то смысле этот диалог можно назвать показательным. «Я это заслужил разве? – Ну почему я разбираюсь, Казик? Я не знаю, как нам жить дальше! Какой дьявол заставил тебя это сделать, Казик (проиграть деньги на «Форексе»? Я думал, ты моя надежда. Но у меня все рухнуло. Хотя бы все живы остались. Вы же не знали даже, сколько брали денег и сколько отдавали. Какие вы (нецензурное. – Ред.) бизнесмены? Они под мое имя деньги давали, ты же знаешь! Неужели ты не понимаешь, что мою жизнь порезал на части? Казик, иди молись. Проси Бога, чтобы он тебя простил.

Я бы не послал отца, я бы сам поехал и во всем разобрался. Они уверены, что у вас где-то засунуты деньги. Никто не верит, что ты их проиграл....

Казик, если бы ты был мужчиной, ты бы сам поехал. Я виною, что тебя так плохо воспитал. Ты предал нас! Значит, это мой крест. Я никакой, я не знаю, что делать...

Я не знаю, как нам жить дальше! Какой дьявол заставил тебя это сделать, Казик (проиграть деньги на «Форексе»? Я думал, ты моя надежда. Но у меня все рухнуло. Хотя бы все живы остались. Вы же не знали даже, сколько брали денег и сколько отдавали. Какие вы (нецензурное. – Ред.) бизнесмены? Они под мое имя деньги давали, ты же знаешь! Неужели ты не понимаешь, что мою жизнь порезал на части? Казик, иди молись. Проси Бога, чтобы он тебя простил.

говорить. Бывали прецеденты, когда солидные бизнесмены полностью гасили причиненный ущерб, писали прошение о помиловании и дело списывали в архив. Будет ли такой сценарий использован в скандальной истории с Юрием Чижом – покажет время. Хотя, скорее всего, этим все и закончится. Пусть достраивает то, что не достроил, и пусть развивает то, что уже действует. Люди такого размаха должны создавать, а не сидеть в тюрьме. Конечно, полностью рассчитавшись с государством.

Андрей ПЕТРОВ.

Или работай тренером, грузчиком. Не лезь (нецензурное. – Ред.) Оставайся. Никогда не лезь. Прокормимся, с голоду не умрем. Твой отец никогда аферистом не был. Я никогда людей не обманывал. Я только смотрел, чтобы наше не отняли. Клянусь, я тебя не понимаю. Я не знаю, что мне делать!»

На суде Владимир Япринцев не раз подчеркивал, что он не отказывается погасить долги сына.

«Это моя мужская позиция – какой бы мне ни дали срок, деньги я отдам. Чиж знал, что я лечу в Москву (11 августа 2015 года, в день задержания. – Ред.), чтобы отдать деньги... Меня там люди встречали с деньгами. Пока любой член нашей семьи будет жив, он будет отдавать долг».

Вера ВИР.

НЕСТАНДАРТ

Владимир Прокопцов взобрался на 40-метровую башню

Вообще-то, девиз числа 8 у нумерологов – это расудительность. Но директор Национального художественного музея Владимир Прокопцов, который отмечал свой день рождения вчера, 8 августа, считает, что громкие интерактивные акции не повредят его натуре, а тем более статусу топ-менеджера. Величаво шествовать по жизни не в его характере, и потому почти каждый свой день рождения он превращает в перфоманс.

Вчера местом проведения акции «день рождения директора» стала башня обозрения

Гомельского дворцово-паркового ансамбля. Были приглашены только восемь человек. Они поднялись ни свет ни заря, чтобы именно в 8 часов 8 минут и 8 секунд утра быть на 40-метровой высоте, где открыли выставку одной картины «Мое Полесье» авторства В.И.Прокопцова, уроженца деревни Жгунская Буда Добрушского района Гомельской области.

Работа экспонировалась на башне только 8 часов 8 минут и 8 секунд. А затем была передана в дар музею Гомельского дворца.

Конечно, по своему статусу-

су руководитель такого значительного учреждения, как Национальный художественный музей республики имеет полное право сидеть в тиши кабинета и вообще никогда не выходить на публику. «Служение муз не терпит суеты, прекрасное должно быть величаво». Но время сейчас другое, насквозь информационное. И Владимир Иванович Прокопцов стал, без преувеличения, одним из культурных ньюсмейкеров страны, а Художественный музей – интересной событийной площадкой.

Елена МОЛОЧКО.

КАЛОНКА
АЛЕКСА НЯВЕСЯ

Адна толькі назва, што ў страўніку язва

У Гомелі эндаскапіст адзначыў у прызнанай фрагмента страўніку, каб тым адказаў ад службы ў войску. За такую паслугу доктар браў ад 100 да 200 долараў.

Настроі бяздараўны ў Мікола, Нібата на плячэ – гара. Кажу ж Мікола невясці! Поў армію ісі папа. Ён маршу пра вучэбна учар, было наогул планаў шмат, Але яму дзяржава скора У рукі ўсёне аўтамат, Шмелёв накіне зморна-шэры І загадае стаць у строй. А потым злучыў-афіцэры Штодзяны мундштрай.

Дадаткам соўтаўмаў у карак Яму так знацца "дзядзі", Якіс кантрактнік-перастарак Наогул адабе ў глудзі. Запомніцца такса "школа" І Адуляшчы – чыёны бледны вёд!

Ва ўсім разе так Мікола Сябе ўэйну амерыскі быт. Дык як пабегнуць у гэтай Копі, Перахрышч ўласны лёс?

Было на сорцы цяжка ў Копі, Дышму ўспойкай ад снёў. І годз змяніўся сябар нейкі, Які скажэ змяніўся мунштрой.

Не плач! Табе амаль што за калейкі Памятаю мой знаёмы ўрач. Цыцмачы ён залезе ў страўнік І нашо што-кольне адзначыць. І будзе страўнік твой напярэнь – Як быццам жыва, такі твара. Займеш "зачэну" такую. І гэ ўсталяваць як сьлед: Дзе дзяржава забракне І бела выпілі быць. "Капейкі" – то даўляраў дзвесце. А ў хлосці бедныя бацькі. Ды ўсё ж знамішо

Мікола дзесяці Для аскулана куш тата. І патрыжоўжыны натрыбоў, Пабыаў Міколу ўрач: – Той ранкі дошчы

для "хваробы". А зарасце яна як бяч. І тымі словы нечакана Засеў ў хлосці ў галаве. А што калі ў вытробах рана Раней чым трыбы зажыць? Камісія ў ваенкамата У армію павалача. Каб не было з мяне салдата, Адцяпачэ трыба штоёс яшчэ... – Такія думкі прыліяць, Істара нахлываўся іса муча. Дык што ж адцяпачэ яму на цёле? Чо яму найменш шкада? Хай будзе ў якасці ахвяры Влікі палец на назе, І нішо доктар за даярыя Яму наокухай "адтрызе". Адрэзаць можна з меса шпассей. Эўмаў рух – адрэ прасцей. Былі б як кажуць людзі, коці, А меса потым нарасце. Крыху пакармаць

можна печань Ці нмыру выразаць аду. І не папшюць служыць у Печы, А калі трыба, – на вайну. Ва кіс куток Мікола шынаў, Парсцў змянхм і сфрыў, Каб набыраць у іх далаўраў Для адпаведных дактароў, І выладаваць каля крамы Сустры расвіска Ілгя. Яму, само сабой, таксама Збярэцца ў армію пра. Цітро вясёлы быў дачура, Як быццам вельмі-вельмі рад, Шо ўскіне ён шыньне на плечы І возьме ў рукі аўтамат. Мікола пра сава прыгоду Пятру павіла распыаў: – Наміла, каб нрасці шкоду, Сабраў даярыў у крўб, Адржу ўсё, што можна, Печя, Нахлуду на сьбе буда, Аднак жа нізашто на сечне На службу ў войска не пайду! А ты, гляджу, служыць гатовы. Не пойдзеш, мусці, к урачу... – Ці ж я прыдураў безгалова? Служыць таксама не хачу! Каб адасці, браток, ад войска, Я спосаб невады дурт...

А ты, прабач, Мікола, – "вёска" Або не падключыў тата. Я лёгка сфармаваў за задачай, Ты ж нешта ражаш... Як ты моў? Яшчэ б адважыўся, нязнайна, Адцяпачэ тое, што мяно... Каб над тэбой не вёл хмары, Быў зручным для цёб расклад, Ваьмі сабралы даярыя І заняў у ваенкамат...

Першыя спробы вырабчэння мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Прайшоў час, але шырокая распаўсюджанасць гэты прадукт у нас так і не атрымаў. Відавч, беларусы не сталі вельмі турмамі: прадстаўлены ад гэтым далікатэс ў многіх мясц і сёння, і як аказалася, наладзіць такую вытворчасць – задача не з лёгкіх.

Лімузын – гэта не толькі машына

Лімузын – гэта бычок мясной пароды. Ён гадуецца такім чынам, каб тлушчавыя праслойкі раўнамерна размяркоўваліся ў мышцах маладых бычкоў, таму мяса пры разрэзе падобнае на мармур. Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

АСОБА

Юрась ГУБАРЭВІЧ: «Увесь мой жыццёвы шлях – гэта змаганне за справядлівасць і перамены ў Беларусі»

(Зачытанне. Пачатак на 1-й стар.)

І патанне нават стаіць не ў тым, ці патрапіў у парламент асоба, чыя прызвіччя асацыяруюцца з беларускай апазіцыяй, а ў тым, наколькі адкрыта і празрыста будзе адбывацца працэс. Таму зараз мы назірнем адносна ібералізацыю некаторага прэзідэнцкага аб'екта: пошліся пад бел-чырвона-белымі сцягамі, усё ініцыятыўныя групы былі зарэгістраваны, улада нават ідзе на пачуно "мяккую беларусізацыю".

Але натуральна, няма сумневу, што ўлада не захоча выпусціць працэс з-пад кантролю цяпкам, асабліва на фоне эканамічнага крызісу, бо гэты можа прывесці да паманя існуючай сістэмы, якая выбудована была больш за 20 гадоў. Рэйтынг улады нізкі. І калі бы выбары прайшлі без адміністрацыйнага кантролю, то праўдлівыя кандыдату ў парламент была б меншасць.

– Адуць такія ўзгусненні... – Падчас збору подпісаў даводзілася шмат разамітэваць з людзьмі. Мы вырашталі палітэі, хадзілі па кватэрах. Мые нават здзіўліў такі крытычна нізкі ўзровень даверу людзей да існуючай улады. Выбарчынікі не вералі, што існаваўшая каманда да зноўнага нешта змяніць. І гэта вельмі адуцавца ў рогінах.

КАМАНДЗІРОўКА

Як пад Туравам вырошчваюць «мармуровых» бычкоў

Што такое мармуровае мяса? Колькі каштуе гэты далікатэс у супермаркетах? Чаму ў Беларусі нізкі ўзровень культуры спажывання стэйку з ялавічыны? На мінулым тыдні журналіст «Народнай Волі» разам з камандай «Баржомі» пабыў у Тураве, дзе займаюцца вытворчасцю мармуровага мяса, і знайшоў адказы на гэтыя і іншыя пытанні.

Працэс наладжаны на вышэйшым узроўні. Што тычыцца кошту, то сярэдняя вага для рэалізацыі быка на пляцоўцы складае ка 620 «Тураўшчына» ў Гомельскай вобласці, якое пастаўляе прадукт на ўсёй краіне, а таксама адпраўляе на экспарт. Тут налічваецца больш за 1500 гадоў бычковай лімузынскай пароды. Гэта адзіны ў нашай краіне вытворца мармуровага мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Прайшоў час, але шырокая распаўсюджанасць гэты прадукт у нас так і не атрымаў. Відавч, беларусы не сталі вельмі турмамі: прадстаўлены ад гэтым далікатэс ў многіх мясц і сёння, і як аказалася, наладзіць такую вытворчасць – задача не з лёгкіх.

Лімузын – гэта бычок мясной пароды. Ён гадуецца такім чынам, каб тлушчавыя праслойкі раўнамерна размяркоўваліся ў мышцах маладых бычкоў, таму мяса пры разрэзе падобнае на мармур. Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

КАМАНДЗІРОўКА

Як пад Туравам вырошчваюць «мармуровых» бычкоў

Што такое мармуровае мяса? Колькі каштуе гэты далікатэс у супермаркетах? Чаму ў Беларусі нізкі ўзровень культуры спажывання стэйку з ялавічыны? На мінулым тыдні журналіст «Народнай Волі» разам з камандай «Баржомі» пабыў у Тураве, дзе займаюцца вытворчасцю мармуровага мяса, і знайшоў адказы на гэтыя і іншыя пытанні.

Працэс наладжаны на вышэйшым узроўні. Што тычыцца кошту, то сярэдняя вага для рэалізацыі быка на пляцоўцы складае ка 620 «Тураўшчына» ў Гомельскай вобласці, якое пастаўляе прадукт на ўсёй краіне, а таксама адпраўляе на экспарт. Тут налічваецца больш за 1500 гадоў бычковай лімузынскай пароды. Гэта адзіны ў нашай краіне вытворца мармуровага мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўскага раёна, Рэдым мармуровата мяса лічуць Японію. У гэтай краіне бычкі вырошчваюцца на спецыяльных тэхналогіях: каб павялічыць якасць мяса, ім даюць адыржыю карні і робяць масаж, іс поцьві півам. 3-4 гаэтаго кошт прадукту каля дзясята 500

дэнараў за кілаграм.

У Беларусі ўдальм прыкладам вытворчасці далікатэса з ялавічэна адпрацаваў спецыяльны навукова-даследчы цэнтр, дзе ў 2012 годзе было зроблена перапрацоўка мяса мямуровага мяса ў Беларусі былі зроблены ў 2012 годзе. Тады, паводле Гомельскай вобласці, Аляксандр Лукашэнка адзначыў: «Мы наладзім асобную перапрацоўку, зноўдзем рынкі рэалізацыі і будзем прадаваць мяса. Цяпер мы куляем ліноў, гэта надарога для дзяржавы, усё па ўраўняцкіх стандартах ушукнем і будзем прадаваць. Сёння вельмім пашыі на такую прадукцыю ў Расію. Таму займацца гэтым будзем, у нас маршчэна вельмірава коўкасы ўгодзай. Трыба сваіх людзей прычынаць да мармалава мяса і лікві рэалізацыю ў Маскву».

Дырэктар прадпрыемства Андрэй Кузьменка, ветэрынарны ўрач па адукацыі, запрапае на тэрыторыю і з веданнем справы распавядае аб вытворчасці:

– Гаспадарка не займаецца рэалізацыяй лімузынаў на забой. Мы займаемся племяннімі прадуктамі, гэта значыць разведзеннем для іных гаспадарак. Асноўныя пакупнікі ў Беларусі – некалькі сельскагаспадарчых прадпрыемстваў, якія займаюцца менавіта пародай лімузын. У 2014 годзе ААТ «Тураўшчына» стала першай гаспадаркай у краіне, якая ажыццявіла продаж мясной жывёлы для племянных мэт у Казахстан. Таксама беларуская гаспадарка заключыла дагавор аб гандлёвым супрацоўніцтве з Расійскай Федэрацыяй.

– За ўвесь час працы тураўс

ОЛИМПИАДА-2016

...А туристов у нас
и своих хватает

В Бразилии продолжают летние Олимпийские игры. На вчерашний день белорусы оставались без медалей.

Олимпиада набирает обороты, но белорусам радоваться нечему. Две встречи проиграла женская сборная Беларуси по баскетболу, прекратили выступления наши спортсмены в дзюдо и теннисе, не очень удачно стартовали велосипедисты... Зато лично меня по-прежнему восхищает наша легендарная гребчиха Екатерина Карстен! Для первой олимпийской чемпионки в истории независимой Беларуси (которой не так давно исполнилось 44 года) – это уже седьмая Олимпиада! И в предварительном заезде по академический гребле в одиночном разряде Екатерина заняла второе место, хотя еще на отметке 1500 метров белоруска шла последней. Но зато какой рывок она выдала на финише! Это и есть настоящий пример для подражания молодым.

Кстати, соревнования гребцов проходят в заливе, который в последние дни штормит, а поэтому в воскресенье заезды даже отменили. Иногда сильный ветер крутит

лодки спортсменов, как спичечные коробки, а поэтому здесь возможны самые непредсказуемые результаты. Стало даже известно о курьезном эпизоде во время тренировочных заплывов байдорочников. Якобы один из спортсменов столкнулся с затопленным диваном, после чего был госпитализирован. О судьбе дивана ничего не известно.

А вот откровенным разочарованием стало бесславное выступление в Рио на турнире по спортивной гимнастике американки Кайли Диксон, которая в программе многоборья заняла последнее, 58-е место, опередив лишь представительницу Алжира. Ничего не имею против спортсменки, но вот вопрос: какой смысл был от такой натурализации? Можно оправдать выдачу белорусских паспортов потенциальным медалистам, которые заполняют вакансии на проблемных позициях. Но туристов у нас и своих хватает.

Алесь СВЕТАНИЧ.

ПЫТАННЕ-АДКАЗ

Хто яны, першыя
беларускія алімпійцы?

Разам з усёй Беларуссю сачу за навінамі з далёкай Бразіліі. Як там нашы спартсмены, ці пачае ім заваяваць медаль? Цікава, а хто з беларусаў першым узыйшоў на алімпійскі п'едастал?

Марына Кавалёва, г.Орша.

Калі ўлічваць выступленні ў складзе зборнай Беларусі, першымі пераможцамі можна лічыць біятлістку Святлану Парамыгіну і канькабежца Ігара Жалязноўскага, якія заваявалі срэбраныя медаль на зімовай Алімпіядзе ў нарвежскім Лілехамеры. У 1994 годзе Беларусь упершыню выступала там у якасці самастойнай зборнай.

Доўгія гады беларускія спартсмены выступалі ў складзе зборнай СССР. Тут першынство належыць кідальніку молата Міхаілу Крываносаву. У 1956 годзе ён заваяваў срэбра на Алімпійскіх гульнях у аўстралійскім Мельбурне.

Але першым беларускім алімпійцам вярта назваць ураджэнца Гродна Караля Румеля, які спаборнічаў у конным спорце. Ён тройчы прымаў удзел у Алімпійскіх гульнях. Першы раз яшчэ за зборную Расійскай імперыі (у 1912 годзе ў Стакгольме), а потым двойчы за зборную Польшчы (у 1924-м і 1928-м). Да Другой сусветнай вайны Заходняя Беларусь была

ўключана ў склад апошняй, а СССР у тая гады ў алімпіядах не ўдзельнічаў. Згодна з легендай, сваю першую медаль ён атрымаў ужо ў Стакгольме. Расчунены яго мужнасцю (Румель фінішаваў з п'яццю зламаанымі рэбрамі), кароль Швецыі загадаў уручыць Румелю медаль, аналагічны залатому. Але пацвярджэнняў гэтай краўдальнай гісторыі няма.

А вось свой афіцыйны медаль Караль атрымаў у 1928 годзе на алімпійскіх гульнях у Парыжы. Зборная Польшчы па трохбор'і, у складзе якой выступаў Румель, заваявала бронзу.

Дарчы, Караль Румель быў не адзіным беларусам, які прынес медаль Польшчы. Юзэф Клукоўскі, што нарадзіўся ля Гродна, прывёз з сусветных спаборніцтваў золата (1932) і срэбра (1936). Цікава, што ён быў не спартсменам, а скульптарам. Бо тады ў праграме гульняў меўся Конкурс мастацтваў, які прарадзіў у п'яці намінацыях (архітэктура, музыка, літаратура, жывапіс і скульптура).

Дзяніс МАРЦІНОВІЧ.

Медальный зачет

(после двух дней соревнований)

Страна	Золото	Серебро	Бронза
1. США	3	5	4
2. Китай	3	2	3
3. Австралия	3	0	3
4. Италия	2	3	2
5. Южная Корея	2	2	1
6. Венгрия	2	0	0
7. Россия	1	2	2
8. Великобритания	1	1	0
9. Швеция	1	1	0
10. Япония	1	0	6
11. Таиланд	1	0	1

КОШТ ПЕРАМОГ

Мы
за цаной
не пастаім...

Алімпіяда для атлетаў – гэта не толькі шанс паказаць свае спартыўныя здольнасці, але і добрая магчымасць зарабіць. Якія прызавыя за медалі атрымаюць алімпійцы з розных краін?

Адзначым, што ў многіх краінах грошы – не адзінае ўзнагароджанне, якое абяцана спартсменам. Нярэдка ў дадатак даюць яшчэ кватэры, дарагія аўтамабілі і іншыя падарункі, інфармуе tufin.by. Акрамя таго, часам прэміяльныя за месцы на п'едастале выплачваюць таксама федэрацыі розных відаў спорту, адміністрацыі абласцей альбо штатаў, могуць заахвоціць прызёраў Гульняў таксама і любыя ведамствы, банкі альбо кампаніі.

Зрэшты, некаторыя краіны наогул нічога не заплаціць сваім алімпійцам за ўзнагароды. Гэта, напрыклад, Вялікабрытанія, Швецыя, Нарвегія і Харватыя.

Напомним, что на Олимпиаде-2012 в Лондоне толкательница ядра из Беларуси Надежда Остапчук завоевала золотую медаль, но позже в ее допинг-пробе был обнаружен запрещенный препарат. Медаль пришлось вернуть, сама спортсменка была дисквалифицирована. Равно как и ее тренер Александр ЕФИМОВ, срок дисквалификации которого заканчивается буквально через пару дней...

– Александр Николаевич, в легкой атлетике белорусам реально «зацепиться» за медаль?

– Конечно, реально, хотя и трудно будет это сделать. У бегуний Марины Арзамасовой и Алины Талай достаточно сильные соперницы, и здесь – как повезет. В каком-то смысле – лотерея. Что касается наших метателей, то, на мой взгляд, шанс на медаль есть только у Ивана Тихона.

– Некоторые высказывают мнение, что для сборной Беларуси эта Олимпиада будет одна из самых неудачных в медальном плане... Тем более что накануне дисквалифицировали всю мужскую сборную по гребле на байдарках и каноэ, а гребцы традици-

– Пётр Паўлавіч, вы, напэўна, знаёмы з тымі прагнозамі, якія напярэдадні Гульняў рабілі розныя аналітыкі...

– Так, знаёмы. Маё меркаванне: калі беларускія атлеты прывязуюць у Бразіліі 12 узнагарод, то гэта, безумоўна, можна будзе лічыць поспехам. Хаця спорт ёсць спорт. Угадайце зімовую Алімпіяду ў Сочы. Фрыстайлістку Алу Цупер у літаральным сэнсе ўтаварвалі паехаць на тую Алімпіяду, хаця многія ўжо спісалі яе з рахункаў. Вынік – золата. Хто ў свой час ставіў на Юлю Несіярэнка? Таксама ніхто, але яна стала алімпійскай чэмпіёнкай. Не выключана, што нехта «выстраліць» і ў Бразіліі.

– Вам не здаецца, што гэтая Алімпіяда ўжо стала самай скандальнай у гісторыі. Маю на ўвазе адхіленне сцення спартсменаў ад удзелу ў Гульнях, ідзе нейкая закулісная барацьба, спорт ператвараецца ў палітыку...

– Ніякай палітыкі я тут не бачу, можа быць, некаму хочацца думаць, што дыскваліфікацыі спартсменаў маюць палітычны падтэкст. Але гэта не так. Я не лічу, што тут мае месца нейкая закулісная барацьба – ідзе рэальнае змаганне з допінгам. Калі ты «чысты» і ў медыцынскім чамадане твайго доктара няма нічога забароненага – ніхто цябе ад удзелу ў Алімпіядзе не адхіліць.

Дарчы, раскажа, як тагачасны шэф беларускай алімпійскай місіі Александр Грыгарэў бараніў спартсменаў ад прадстаўнікоў антыдапінгавога агенцтва. З самага ранку, у дзень выступлення нашых штангістаў Андрэя Аранавы і Андрэя Рыбакова, да нас прыйшлі, маўляў, будзіце атлетаў, будзе пробы браць. Грыгарэў стаяў за іх грудзмі, даіце хлопцам выступаць – у іх сёння спаборніцтва. Скандаль не выйшла, усё вырашылася мірна. Нашых штангістаў правяралі пасля, праўда, для

Прызавыя за медалі на Алімпіядзе-2016 (у доларах, у пераліку на 3 жніўня)

Краіна	Золата	Серабро	Бронза
Сінгапур	746.300	373.100	186.600
Азербайджан	510.000	125.800	62.900
Інданезія	382.500	153.000	76.500
Тайланд	314.000	Няма звестак	Няма звестак
Казахстан	250.000	150.000	75.000
Філіпіны	237.000	Няма звестак	Няма звестак
Узбекістан	200.000	100.000	75.000
Мексіка	160.000	106.000	53.000
Італія	156.800	Няма звестак	Няма звестак
Малдова	152.000	132.000	101.000
БЕЛАРУСЬ	150.000	75.000	50.000
Венгрыя	125.900	90.000	72.000
Украіна	125.000	80.000	55.000
Іспанія	105.000	53.700	33.600
Кыргызстан	104.000	74.000	51.000
Грузія	72.000	43.000	29.000
Расія	60.500	37.900	25.700
Францыя	56.000	Няма звестак	Няма звестак
Калумбія	53.200	31.000	18.000
Кітай	50.000	25.000	15.000
Таджыкістан	38.100	31.800	25.500
Польшча	38.000	25.000	16.000
Пуэрта-Рыка	30.000	20.000	10.000
ЗША	25.000	15.000	10.000
Германія	20.000	Няма звестак	Няма звестак
Аўстрыя	20.000	Няма звестак	Няма звестак
Бразілія	10.700	10.700	10.700
Канада	9000	6800	5400

ИЗ ПЕРВЫХ УСТ

Александр ЕФИМОВ:
«Спортом стала двигать
политика,
а отсюда – и все беды»

Почему Олимпиада обесценилась?
Кто зарабатывает на допинговых скандалах?
Как выступают белорусские олимпийцы на Играх в Рио
и сколько медалей могут завоевать наши легкоатлеты?
Об этом корреспондент «Народной Воли» побеседовал с известным белорусским тренером Александром ЕФИМОВЫМ.

онно – добытчики медалей.

– Так посмотрите, какая обстановка вокруг этих Игр! Какой-то бардак в олимпийском движении! Мое мнение: спортом стала двигать политика, а отсюда – и все беды. Да и не очень-то хотят видеть атлетов из бывшего Союза на престижных соревнованиях.

– А как же олимпийский принцип добра и справедливости?

– Ерунда все это, красивые слова.

Когда президентом МОК был Хуан Антонио Самаранч, еще поддерживался какой-то порядок в олимпийском хозяйстве, но все кануло в Лету. Сами соревнования ушли на второй план, Олимпиады теряют свою ценность. Один западный спортивный деятель как-то в частной беседе открытым текстом и сказал: «Настраивайтесь на то, что скоро будете проводить свои Всебелорусские спортивные игры». Может быть, сказано и в шутку, но такое вот отношение...

– Сейчас началась беспрецедентная борьба с допингом...

– Я считаю, что на этой теме отдельные люди очень неплохо зарабатывают. И еще как зарабатывают!

Одни придумывают технологии, чтобы «спрятать» допинг, а вторые – чтобы его найти. И те, и другие работают, образно говоря, через стенку. Так что здесь я не вижу никакой борьбы – чистой воды бизнес.

– Спортивные чиновники заявили, что все белорусские спортсмены, которые отправились на Олимпиаду, предварительно сдали допинг-тесты в зарубежных лабораториях. Есть ли гарантия, что на этот раз белорусам минуют допинговые потрясения?

– Нет такой гарантии, потому что неизвестно, к чему придет наука уже через пару лет, и что будут искать.

– 15 августа заканчивается ваша дисквалификация. Может быть, уже были какие-то предложения?

– Конкретных – не было. Если у наших спортивных чиновников большой штат профессиональных тренеров, то, может быть, я им буду и не нужен. Но я – не детский тренер, а специалист высшей категории, который готовит чемпионов. И это говорю без ложной скромности. Так что я готов работать на высоком уровне.

Алесь СИВЫЙ.

Пётр РАБУХІН:

«Добра, калі прывязуць
дванаццаць узнагарод...»

На пасадзе прэс-аташэ Нацыянальнага Алімпійскага камітэта Пётр Рабукін адпрацаваў больш за дзесяць гадоў. За яго спінай работа на шасці Алімпіядах. Сёння Рабукін хоць і адышоў ад алімпійскіх спраў, але па-ранейшаму трымае руку на пульсе, ведаючы пра многія рэчы, якія адбываюцца ў алімпійскім руху Беларусі. Напярэдадні Алімпіяды ў Рыа-дэ Жанейра ў размове з карэспандэнтам «Народнай Воли» ён расказаў пра некаторыя невядомыя факты з беларускага алімпійскага мінулага, а таксама спрагнаваў, чаго можна чакаць ад беларускіх спартсменаў на гульнях у Бразіліі.

гэтага Аляксандру Грыгарэву прыйшлося хадыць да прадстаўнікоў антыдапінгавога агенцтва, размаўляць з імі, дазвацаць, што атлетаў перад стартам лепш не чапаць.

– За вашай спінай не адна Алімпіяда. Якая з іх запомнілася больш за ўсё?

– Безумоўна, гульні ў Пекіне. І па арганізацыі, і па падрыхтоўцы, і па велічыні саміх спартыўных аб'ектаў. Не думаю, што нехта зможа пераплануць кітайцаў у бліжэйшы час.

– Раз вы закранулі тэму арганізацыі, то, мяркуючы па ўсім, у Бразіліі з гэтым не вельмі. Па меншай меры, беларускія атлеты, якія там знаходзяцца, скардзяцца на побытавыя незручнасці. То святла няма, то вады, то проста брудна... На вашу думку, ці перашкаджае гэта спартсменам?

– Нашым дакладна не. Беларусы – людзі цярплівыя, звыклія да ўсяго. Для спартсмена галоўнае – памесці жаданне добра выступіць.

– А ці праўда, што перад Алімпіядай атлеты праходзяць інструктаж: туды не хадыць, сексам не займацца, абы што не есці?

– Ну ўсё ж дарослыя людзі. Разумеюць, што Алімпіяда – не падстава для забав і нейкіх несур'ёзных паводзін. А што да харчавання, то, як правіла, атлеты харчуюцца цэнтралізавана – у сталовай. Яна працуе ў рэжыме «ўсё ўключана». І ў тым жа Пекіне я быў сведкам такой карціны. Заходжу, а дзвючаты з каманды па мастацкай гімнастыцы сядзяць і частуюцца бульбай-фры. Той самы, што і з «Макдональдса». «Вы ж толькі Ірыне Юрэўне Ляпарскай (галоўнаму трэнеру каманды – Аўт.) нас не выдайце!» Тады не выдаў...

А ўвогуле, не асабліва важна, чым і ў якой колькасці харчуецца спартсмен на спаборніцтвах узроўню Алімпіяды. Галоўнае, каб вынік добры быў! Так што балеем за нашых!

Гутарыў
Віталь ГАРБУЗАУ.

ФУТБОЛ

«Крумкачы»

ляцяць высока

У мінулыя выхадныя адбылося некалькі матчаў 17-га тура чэмпіянату краіны па футболе ў вышэйшай лізе.

Вось іх вынікі: «Славія» (Мазыр) – «Нафтан» (Наваполацк) – 2:0, «Іслач» (Мінскі раён) – «Граніт» (Мікашэвічы) – 3:2, «Нёман» (Гродна) – «Крумкачы» (Мінск) – 2:2, «Мінск» – «Дынама» (Брэст) – 0:1.

Турнірнае становішча

Каманды	Гульні	Вый-грышы	Ні-чыі	Пара-жэнні	Мячы	Ачкі
БАТЭ	16	12	2	2	40-16	38
Шахцёр	16	8	4	4	32-12	28
Крумкачы	17	8	4	5	20-20	28
Іслач	17	8	3	6	25-23	27
Дынама (Мн)	15	7	5	3	21-16	26
Мінск	17	7	5	5	20-17	26
Гарадзея	16	6	5	5	19-17	23
Славія	17	6	4	7	20-22	22
Тарпеда-БелАЗ	15	5	5	5	19-19	20
Граніт	17	4	8	5	16-22	20
Віцебск	16	6	2	8	14-11	20
Дынама (Бр)	17	5	3	9	20-31	18
Слуцк	16	4	5	7	14-22	17
Белшына	16	4	5	7	24-26	17
Нафтан	17	3	5	9	12-22	14
Нёман	17	3	5	9	10-20	14

Р.С. Учора ўвечары прайшлі заключныя матчы тура («Гарадзея» – «Дынама» (Мінск), «Віцебск» – «Белшына» (Бабруйск), «Тарпеда-БелАЗ» (Жодзіна) – «Слуцк», «Шахцёр» (Салігорск) – БАТЭ), аднак графік выхаду газеты не дазваляў паведаміць іх вынікі. Сачыце за навінамі на сайце: nv-online.info.

ПА-ЗА ГУЛЬНЁЙ

Колькі зарабілі
беларускія футбалісты?

Сёлета ў еўракубках прынялі ўдзел чатыры беларускія футбольныя клубы. Але калі БАТЭ яшчэ працягвае барацьбу, дык трое астатніх ужо выйшлі. Праўда, паспелі зарабіць нядрэнныя грошы. Мінскае «Дынама» атрымала на свой рахунак 630 тысяч еўра, жодзінскае «Тарпеда-БелАЗ» – 430 тысяч еўра, а салігорскі «Шахцёр» – 410 тысяч еўра.

Максім ПЛОТНІКАУ.

ПРЕПАРАТЫ
ДЛЯ МУЖЧИН«КАСТОКРИН»
экстракт бобровой струи

• г.Минск, ул.Козлова, 3а, Дворец искусства, 2-й этаж, магазин «Натуральные препараты. Фито- и биокосметика». Тел. 8 (017) 284-91-96. Пн.-Сб. с 11.00 до 18.00, Вск. с 11.00 до 16.00.

• г.Минск, ул.Козлова, 8, магазин «Мир здоровья». Тел. 8 (017) 285-35-17. МТС: 8 (029) 774-46-16, Life: 8 (025) 609-40-13, Vel: 8 (029) 603-11-10.

Производитель
ООО «Доктор Корнилов»,
Россия, Алтайский край,
г.Барнаул, ул.Аносова, дом 3.

Противопоказания: индивидуальная непереносимость входящих в состав компонентов. Объект рекламирования является биологически активной добавкой к пище. Необходимо ознакомиться с рекомендациями по применению биологически активной добавки к пище.

Серт. ЕерАзЗС RU 77.01.34/001. Е.002.909 от 21.03.2013.
Д.соответствия №РСОР RU/АИ 32 Д. 01750 от 21.06.2013.

Информация носит рекламный характер.

ИП Понтелеев К.М. УНП 192452271

Рэкламны адзел:

narodnayav@gmail.com

тэл.: +375 29 8 444 725, +375 29 111 30 77, +375 17 328-66-09

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс (017) 328-68-71.

nvonlineinfo@gmail.com <http://www.nv-online.info>

Падпісныя індэксы:

63222 – для індывідуальных падпісчыкаў,
632222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік
і галоўны рэдактар
Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэдагуе і не вяртае, права ўступлення ў пераліку падае за сабой. За інфармацыя, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтара не падлягае гаварэнню. Паслядства ад дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №97 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/06 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 8.08.2016 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Т